

De ptimist

ik heb vandaag de ooievaar gesproken
hij keek me overdreven vrolijk aan
en zei me hoe het met de stad zal gaan
we blijven hier van voorspoed niet verstoken

de burcht van droefenis wordt afgebroken
met kwel en kommer is het dan gedaan
er is geen club die ADO kan verslaan
dus nóóóóit meer zien we degradatiespoken

de eiber bleek een ware optimist
er gloorden louter vreugdevolle jaren
de welvaart in Den Haag werd vaste prik

‘geloof u mij, ik heb me nooit vergist
de stad zal wereldwijde roem vergaren’
het klonk oprecht, vervolgens sprak hij ‘hik’

ADO Den Haag - FC Groningen 2-1

ook in Den Haag kan soms de aarde beven
het Forepark is wereldwijd berucht
bezoekers slaken moedeloos een zucht
wanneer de thuisclub stampend gas gaat geven

de voetbalwereld schudt en is ontdaan
een slapende gigant is opgestaan

Steeds

nooit meer een pilletje
spuit in de vuilnisbak
nu is het over
dus schoon aan de start

want na de hulp van een
epodeskundige
viel ik verdomme
wel twee keer zo hard

h a r d e r

De knecht

de Roem is als de dauw en zal niet hechten
jij sluit het hek of zeult met een bidon
je levensweg (kasseien en beton)
valt slechts met onderdanigheid te slechten

om kruimels mag je in de schaduw vechten
de goden vangen stralen van de zon
de wielervedden kennen geen pardon
een rode gloed onthult verbleekte knechten
de laagsten mogen nooit naar boven trappen
maar trappen zwijgzaam tegen elke col
na diepe dalen zullen kloven dagen

gebrek aan kracht geeft kracht om af te stappen
de achterwielen voor je slaan op hol
de dood zit naast je in de bezemwagen

Parijs _____ Roubaix

kasseien, regen, kou ... een helse reis
'La douce France' ligt niet in het noorden
de beulen die hun eigen lijf vermoorden
betalen voor hun brood de hoogste prijs

ontvluchten zij een volger met een zeis
of is hier sprake van een groep gestoorden
die malend deze troosteloze oorden
verwisselt met het aardse paradijs

de winnaar juicht, krijgt knuffels van een miss
en schudt blijmoedig uitgestoken handen
vol onbegrip aanschouw ik het festijn

de meet ligt in een stad vol droefenis
Roubaix ...mijn God, geen ziel wil er belanden
geen zinnig mens wil daar als eerste zijn

Tour^{de} La Haye

het zadel uit en op pedalen staan
verstand op nul, de blik op wazig turen
de helse kramp, de spieren die verzuren
dit was, hoe erg, de Daal en Bergselaan

helaas, het kan nog erger zijn dan erg
de allerergste vorm van hevig lijden
waar gieren om je lichaam willen strijden
de flanken van de Lange Vijverberg

door wanhoop en vermoeidheid overmand
geteisterd door de hagel en de regen
bevecht je uitgeput op hoop van zegen
de haarspeldbochten van het Hoge Zand

maar dan, de jubelkreet, het is gelukt
je wint op het Prins Bernhardviaduct

Ode aan Barney

is gooien met wat pijltjes, net als dammen
een spelletje of toch een echte sport?
nu doe ik iemand vreselijk te kort
natuurlijk is het sport, ik moet niet zwammen!

na zeven biertjes, baco's, glaasjes port
zal menig voetbalspeler snel verlammen
of blind de bal het eigen doel in rammen
terwijl de darter dan juist beter wordt

hij is de Johan Cruijff der pijlengooiers
maar deze godenzoon komt uit Den Haag
eenieder in die stad vergaapt zich graag
aan darten, is er eigenlijk iets mooiers?

hij maakte van een spel voor dronken schooiers
een topsport (met een stukje in de kraag)

Hoog**springen**

wat heeft die sport voor zin?
zo rijst bij mij de vraag
na elke sprong omhoog
volgt steeds een smak omlaag

Ranomi

Kro

mo

wi

djo

jo

zoals jij voor het startblok staat te strekken
gelijk een panter die op jacht zal gaan
gehuld in strak elastisch cellofaan
en dan als meermin zweeft in 't blauwe bekken

jij zult een haastig baantje kunnen trekken
een leek neemt tijd voor kennisgeving aan
je bent nog jong, begerlijk en spontaan
bij mannen zul je rap hormonen wekken

in water ben ik niet bepaald bekwaam
totaal van slag door al die vreemde slagen
zal ik een sprong in 't diepe zelden wagen
de duik genoot bij mij een slechte faam

door jou kan deze sport nu wél behagen
er schuilen stille krachten in jouw naam

S j o u k j e D i j k s t r a

ik heb Sjoukje nog zien rijden
achterwaartse achten
kalligrafeerden het ijs
diepe haast achteloze voren

de vrije kür een Friese samba
op diepgevroren water
bevrijde onderkoelde passie
het einde van de ijstijd

na de dubbele rittberger
schonk mijn vader
een dubbele whisky (on the rocks)
starend naar het glas

wachtend tot het ijs zou smelten